

Svar (6/8 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Der henvises til svar på spm. nr. S4702.

Spm. nr. S 4704

Til socialministeren (9/7 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren finder det ret og rimeligt, at kommuner fortsætter med at lægge til grund, at en person ikke er reelt enlig – altså ikke kan modtage sociale ydelser som f.eks. børnetilskud – på trods af, at politiet efter efterforskning er nået frem til, at der ikke er nogen beviser for, at personen begår socialt bedrageri ved at søge ydelser som reelt enlig uden at være det?«

Begrundelse

Spørgeren har kendskab til flere sager, hvor kommuner fastholder, at en person ikke kan få sociale ydelser som reelt enlig på trods af, at politiet – efter kommunens anmeldelse for socialbedrageri – er nået frem til, at der ikke er beviser for, at vedkommende ikke er reelt enlig. Det er meget svært at se, hvad borgeren skal stille op.

Svar (20/7 04)

Socialministeren (Brian Mikkelsen, fg.):

Jeg synes, at man skal være opmærksom på, at de vurderinger kommunen og politiet foretager ikke er de samme.

Kommunen skal vurdere, om en person er enlig eller samlevende i forhold til den sociale lovgivning, uanset om borgeren bidrager til sagens oplysning. Kommunen kan således på baggrund af oplysninger indhentet af kommunen vurdere, at borgeren ikke opfylder betingelserne for at modtage sociale ydelser til enlige. Borgeren har mulighed for at bestride kommunens vurdering og eventuelt klage over kommunens afgørelse, hvis den er truffet på et forkert grundlag.

Politiet skal imidlertid vurdere, om der er grundlag for at straffe personen efter henholdsvis bestemmelsen i § 12 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller

§ 279 i straffeloven. Begge bestemmelser opstiller krav om, at borgeren vildleder kommunen enten forsægtligt eller – for så vidt angår § 12 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område – ved grov uagtsomhed. Sidstnævnte bestemmelse forudsætter, at borgeren med afgivelsen af de urigtige eller vildledende oplysninger eller fortielser fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos myndigheden om borgerens berettigelse til at modtage ydelsen. Har borgeren kun udvist simpel uagtsomhed, er betingelserne for straf ikke til stede, selv om borgeren ikke opfylder betingelserne for at modtage ydelser til enlige.

Spm. nr. S 4705

Til socialministeren (9/7 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvordan en borger skal kunne bevise, at vedkommende er reelt enlig?«

Begrundelse

Spørgeren har kendskab til flere sager, hvor kommuner har fastholdt, at en person ikke er reelt enlig, og har krævet, at borgeren skal dokumentere, at hun/han er reelt enlig. Det er svært at se, hvordan en borger skal kunne løfte den bevisbyrde. Spørgeren vil derfor gerne høre, om ministeren har en vejledning til borgerne om, hvilke typer dokumentation man skal komme med.

Svar (20/7 04)

Socialministeren (Brian Mikkelsen, fg.):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren har kendskab til flere sager, hvor kommuner har fastholdt, at en person ikke er reelt enlig. Spørgeren anfører, at det er svært at se, hvordan en borger skal kunne løfte den bevisbyrde. Spørgeren vil derfor gerne høre, om ministeren har vejledning til borgerne om, hvilke typer dokumentation man skal komme med.

Jeg kan oplyse, at der ved ændring af lov om retssikkerhed og administration pr. 1. juli 2003 blev indsat en generel bestemmelse om myndighedernes oplysningspligt i § 12. Efter denne be-